

Науковий керівник:
Стрішенець Олена Миколаївна,
доктор економічних наук, професор,
завідувач кафедри економічної теорії
СНУ ім. Лесі Українки

Стратегія мінімізації виробництва як чинник конкурентоспроможності продукції

В умовах масового виробництва продукції є актуальним та вкрай необхідним пошук забезпечення збуту, якого можна досягти лишень на засадах достатнього рівня конкурентоспроможності товару.

Що ж таке конкурентоспроможність продукції є дискусійним питанням в тлумаченні багатьох вчених. І. Астахова та А. Маренич вважають, що конкурентоспроможність товару - відносне поняття, чітко прив'язане до конкретного сегмента ринку й часу продажу. Інший вчений, П. Зав'ялов вважає, що конкурентоспроможність товару - сукупність якісних і цінових характеристик, що забезпечує задоволення конкретних потреб покупця. На думку іншого науковця, І. П. Булеєва, конкурентоспроможність товару - сукупність показників, які забезпечують розроблення, виробництво, реалізацію і обслуговування після продажу товару з метою задоволення потрібного споживчого попиту й отримання цільового прибутку підприємства. Проте Ю. Савинов, М. Чепурин визначають, що конкурентоспроможність - характеристика товару в якій відображується його відмінність від товару-конкурента за ступенем відповідності конкретної суспільної потреби та по витратам на її задоволення. Р. Фатхудінов тлумачить конкурентоспроможність продукції як властивість, що характеризується ступенем задоволення їм конкретній потребі в порівнянні з аналогічними товарами на певному ринку та визначає здатність товару витримувати конкуренцію порівняно з аналогічними товарами на даному ринку.

Поєднавши усі існуючі думки, слід визначити домінування єдиного твердження, що конкурентоспроможності продукції можна досягти мінімізацією витрат у виробництві продукції. Мінімізацію витрат на виробництво продукції, зберігаючи при цьому його якість, можна досягти шляхом вибору стратегії:

- **Підвищення продуктивності праці**, що можливе за умов поліпшення організації праці. Використовувати різні методи управління фірмою, за яких робітники будуть зацікавлені у виробництві продукції, що зменшуватиме можливість браку продукції; [2, ст. 147]
- **Зменшення витрат на сировину** за умов поліпшення конструкції виробів і вдосконалення технологій виробництва, використання

прогресивних видів матеріалів, впровадження технічно обґрунтованих норм витрат матеріалів;[3,ст. 36]

- **Застосування науково-технічного прогресу** у виробництві продукції, тобто впровадження нових технологій, автоматизації та механізації виробничих процесів, розширення використання техніки у виробництві продукції, що сприятиме зменшенню собівартості продукції;[2,ст. 146-147]
- **Зменшення витрат на транспортні послуги**, що можна досягти з використанням логістики. Тобто раціонально обирати маршрут перевезення, завантажувати продукцію, щоб економити час при вивантаженні;
- **Пошук альтернативних джерел електроенергії, палива**, поліпшення використання природних ресурсів, їх раціонального застосування у виробництві;
- **Проводити аудит витрат і калькулювання собівартості продукції**, що забезпечить упорядкування виробничої діяльності та виявить можливі резерви, що сприятимуть збільшенню випуску продукції;[1,ст. 94]
- **Створювати ефективні короткострокові та довгострокові плани** щодо зменшення собівартості товару з врахуванням зміни цін, умов ринку, рівня та темпу інфляції;[3,ст. 36]
- **Збільшення асортименту та обсягу продукції**, що виробляється, що спричинює відносне зменшення постійних витрат, так як збільшується прибуток.[2,ст. 147]

Вибір однієї з перелічених стратегій або їх поєднання сприятиме мінімізації витрат у виробництві продукції. У свою чергу це знизить собівартість продукції, яка дасть виробникові змогу встановити ціну на ринку на рівні або нижчу за конкурентів. Отже, по суті, це означає, що виробник зможе виробляти конкурентоспроможні товари. Тобто він буде отримувати прибуток від реалізованої продукції.

Література

1. *Власюк Г.В. Особливості аудиту витрат виробництва та собівартості продукції/Г.В. Власюк//Держава та регіони. - 2012. - №4. - С. 91-95.*
2. *Шереметьєва Т.В. Підвищення ефективності промислового виробництва за рахунок зниження собівартості продукції//Держава та регіони. - 2012. - №4. - С. 146-152.*
3. *Продіус І.П., Щокіна Є.Ю. Шляхи зниження собівартості продукції на підприємстві/І.П. Продіус, Є.Ю. Щокіна//Економічний часопис - XXI. - 2011. - №5-6.- С. 33-36.*
4. *Прищепя М.С. Узагальнення теоретичних підходів до визначення поняття «конкурентоспроможність продукції»/М.С. Прищепя// [Електронний ресурс]. Режим доступу до ресурсу:
http://www.rusnauka.com/12_KPSN_2010/Economics/63294.doc.htm*
5. *Чепінога В. Г. Основи економічної теорії: Навч. посіб. — К.: Юрінком Інтер, 2003. — 456 с.*